

Par draudzi

36. Mērķis un misija

Dievs, es vēlētos vairāk iemācīties par to, kā man vajadzētu izturēties pret citiem cilvēkiem, kuri arī mīl tevi. Parādi man, kā es vislabāk varētu iekļauties kopībā, kuru tu mums visiem esi izveidojis, un kā vislabāk tur varu kalpot un mācīties.

stāsts

Jūs apciemojat savu mammu un kopīgi pusdienojat. Bet tad pēkšņi viņas kreisais vaigs kļūst ļengans, runa – neskaidra, ēdiens krīt ārā no mutes. Visbeidzot jūs pamanāt, ka viņa nespēj kustināt kreiso roku. Jūs steidzīgi paņemat mobilo tālruni un izsaucat neatliekamo medicīnisko palīdzību. Operators pieņem jūsu ziņojumu un nekavējoties izsūta NMP brigādi.

Mediķi novieto jūsu mammu uz nestuvēm un ievieto viņu automašīnā, nepārtraukti kontrolējami viņas stāvokli ar dažādu aparātu palīdzību un rūpēdamies par to, lai pēc iespējas ātrāk nogādātu viņu slimnīcā. Tur viņu ievieto atsevišķā telpā, un sākas mediķu steidzīgais darbs.

Radiologs ātri veic nepieciešamo rentgenoloģisko izmeklēšanu, medicīnas māsa jūsu mammai pievieno dažādus kabeļus, telemetrijas speciālisti ar speciālu monitoru palīdzību uzrauga viņas sirds ritmu un medicīnas reģistrators izveido viņas medicīnisko karti, kurā turpmāk tiks veikti visi vajadzīgie ieraksti. Tai pašā laikā ārsti sāk pārējās medicīniskās pārbaudes un konstatē, ka jūsu mātei ir akūts išēmisks insults kādā no smadzeņu artērijām. Sākas ārstēšana.

Mamma uzturas slimnīcā desmit dienas, un tajā laikā ar viņu strādā logopēds, fizioterapeits un ergoterapeits; dietologi rūpējas, lai viņa saņemtu visas nepieciešamās uzturvielas. Klientu speciālists jau risina jautājumus par to, kā pārvietot viņu uz rehabilitācijas centru. Ceļš uz atveseļošanos ir bijis grūts, bet profesionāla komanda ir darījusi visu iespējamo, lai jūsu mammai palīdzētu.

pārdomas

Attiecības ir būtiski svarīga lieta. Tā mēs esam veidoti. Savstarpējā saikne starp cilvēkiem pāru attiecībās un ģimenē, grupās, organizācijās un pat tautās nosaka pasaules virzību. Sabiedrību ir pārņēmusi saasināta interese par ievērojamu ļaužu dzīvi; par to iespējams pārliecināties lasot Džeinas Ostinas (*Jane Austen*) darbu „Lepnums un aizspriedumi” (*Pride and Prejudice*) un skatoties situāciju komēdijas „Draugi” (*Friends*) sērijas.

Dzīve ir stāsts par attiecībām, labākām un sliktākām, turklāt tās vienmēr ir ļoti dziļi ietekmējušas cilvēci. Mēs cenšamies veidot labas attiecības, lai mūsu dzīve būtu jēgpilna un saturīga.

Arī mūsu ķermenis ir radīts attiecībām: mēs varam sazināties jeb komunicēt gan verbāli, gan fiziski. Attiecības ir stāsts par savstarpēju saikni, un komunikācija ir metode, kā to iespējams izveidot. Protams, mēs katrs veidojam attiecības visdažādākajos veidos un ar atšķirīgām sekmēm. Daudziem cilvēkiem veidot konstruktīvas attiecības ir nepārvarams šķērslis.

Vai jebkad esat vēlējušies atrast veiksmīgu attiecību veidošanas modeli, kas varētu palīdzēt un vadītu jūsu dzīvi? Esmu guvis dažas atziņas un vēlos tajās dalīties ar jums.

bibliskais modelis

Bibliskajā radīšanas stāstā Dievs atzīst: „Nav labi būt cilvēkam vienam.”¹ Dievs rūpējās par cilvēkiem, kurus bija radījis, sākot jau ar to, ka veidoja viņus pēc sava tēla², piešķīra sabata mieru³ un pauda savu vēlmi ar viņiem sarunāties⁴. Bībelē minēti šādi trīs cilvēku attiecību līmeņi:

- es un Dievs (attiecības, kuru pamats ir ticība);
- es un mans tuvākais (attiecības, kuru pamats ir savstarpēja uzticība vai mīlestība);
- es un mans prāts (attiecības, kuru pamats ir veselīga pašcieņa).

Jēzus apkopoja trīs minētos līmeņus un nosauca tos par ticības un dzīvības būtību: „Mīli Kungu, savu Dievu, ar visu savu sirdi, ar visu savu dvēseli un visu savu prātu .. [un] mīli savu tuvāko kā sevi pašu.”⁵

Izmantodams šo domu kā pamatu, apustulis Pāvils atgādināja, ka „baulsības piepildījums ir mīlestība”⁶ un ka visu spēj vienīgi „ticība, kas darbojas caur mīlestību”⁷.

Dieva mīlestība ir raksturota pazīstamajā „mīlestības nodaļā”.⁸ Atvēliet dažas minūtes laika, lai to izlasītu. Tas ir brīnišķīgs īstas mīlestības raksturojums.

„Mīlestība ir pacietīga, mīlestība ir labvēlīga, tā nav greizsirdīga; mīlestība nelielās, tā nav uzpūtīga. Tā nav nepiedienīga, nemeklē savu pašas labumu, neskaišas, nepiemin ļaunu. Tā nepriecājas par netaisnību, bet priecājas par patiesību. Tā panes visu un uzticas visam, tā cer uz visu un iztur visu. Mīlestība nekad nebeidzas, praviešu dāvanas izsīks, mēles norims un atziņa zudīs.”⁹

Bībele māca, ka tas, kā Dievs parādīja savu mīlestību mums, ir modelis tam, lai mūsu attiecības būtu auglīgas un labas.

¹ 1. Mozus 2:18.

² 1. Mozus 1:26.

³ 1. Mozus 2:2–3.

⁴ 1. Mozus 3:9.

⁵ Mateja 22:37–39.

⁶ Romiešiem 13:8–10; sal. ar Galatiešiem 5:14.

⁷ Galatiešiem 5:6.

⁸ 1. Korintiešiem 13. nod.

⁹ 1. Korintiešiem 13:4–8.

draudze kā modelis

Definēdams draudzes būtību un mērķi, Jēzus teica: „Ja jums būs mīlestība savā starpā, visi zinās, ka jūs esat mani mācekļi.”¹⁰

Draudzes būtība nav tikai jautājums par tās locekļu savstarpējām attiecībām un attiecībām ar pārējo pasauli. Tas ir jautājums arī par mūsu attiecībām ar Dievu. Tā kā Dievam ir īpašas attiecības ar saviem sekotājiem, viņš vēlas, lai ikviens piederētu viņa draudzei. Draudzei jābūt atvērta un gatava pieņemt visus cilvēkus. Draudze nevar būt slēgts ekskluzīvs klubs, kas ir sagatavots tikai tās locekļiem. Tā simbolizē Dieva atplestās rokas, kas vērstas pret pasauli.¹¹

Mana ticība nevar augt, ja man nav attiecību ar citiem tās pašas ticības pārstāvjiem, kuri ir izlēmuši nostāties Dieva pusē. Esmu piedzīvojis, ka, zaudēdams saikni ar draudzi, vājākas kļūst arī manas attiecības ar Dievu. Tā kā esam radīti attiecībām, mums ir nepieciešama citu cilvēku sabiedrība arī tāpēc, lai mūsu ticība varētu augt. Kāds tādā gadījumā ir draudzes mērķis?

piederība – ticība – izturēšanās

Raugoties no cilvēciskā skatu punkta, pieredze draudzē nozīmē trīs lietas: ticību, izturēšanos un piederību.¹² Jūs *piederat* noteiktai kopienai; jūs *ticat* noteiktām lietām; jūsu *izturēšanās* pamats ir noteikti principi.

Draudzē jūs *piederat* Dieva tautai, kas nozīmē, ka jūs piederat viņam. Un šajā ticīgo sabiedrībā, pielūgdami Dievu kopā ar citiem, jūs pamazām jūtaties kā mājās. Piederība Dieva ļaudīm jeb tautai vienmēr nozīmē arī to, ka jūs piederat Dievam, jo draudzes vienotības izpausme un būtība ir stāvoklis, kad mēs visi kopā uzticam sevi Svētajam Garam, pagodinot Dievu.

„Arī mēs esam vienā Garā kristīti, lai visi būtu viens ķermenis – vai jūdi, vai grieķi, vai vergi, vai brīvie, – un ar vienu Garu mēs visi esam dzirdināti.”

Būdami draudzes locekļi, jūs izvēlaties *ticēt* Dievam. Jūs ticat, ka viņš jūs mīl un pieņem tāds, kādi esat, dāvādams piedošanu, lai jūs varētu dzīvot jaunu dzīvi viņa Garā. Jūs ticat, ka Dievs jūs mīl un vēlas padarīt par labākiem, spēcīgākiem cilvēkiem, kas vairāk līdzinās viņam. Jūs arī ticat Bībelei, cenšamies sekot tās norādījumiem visās dzīves jomās.

Jūsu jaunā dzīve nozīmē arī mācīties *izturēšanos*, kas ir saskaņā ar Dieva gribu; un pat tad, ja pieļaujam kļūdas, Dievs turpina piedāvāt piedošanu ar nosacījumu, ka grēki ir nožēloti. Tas nozīmē arī to, ka jūs iesaistāties aktīvā darbā, lai īstenotu draudzes misiju un piedalītos tās kalpošanā.

Visi trīs minētie aspekti ir vienādi svarīgi. Neviens nav svarīgāks par citiem¹³, un jūs pilnībā neizjutīsiet to, ka piederat draudzei, ja kāda no daļām trūks.

¹⁰ Jāņa 13:35.

¹¹ Efesiešiem 2:16–19.

¹² Rice, Richard. *Believing, Behaving, Belonging: Finding New Love for the Church*. Association of Adventist Forums, 2002, 13. lpp.

Nepiekrītu Raisa viedoklim (15. lpp.), ka „piederība ir vissvarīgākā lieta no visām minētajām”. Raksti vēstī, ka mēs „nepiederam”, kamēr neticam Kristum („ticība”), kas izpaužas mīlestībā („izturēšanās”) (sal. ar Galatiešiem 5:6).

kopība, kas pieder Dievam

Kristus atkārtoti uzsver, cik šādai kopībai ir liela nozīme. „Jo kur divi vai trīs ir sapulcējušies manā vārdā, tur arī es esmu viņu vidū.”¹⁴

Tas ir Svētā Gara darbs, kas pārveido draudzi par sirsnības ieskaitu kopienu – gan visus tās locekļus kopā, gan katru atsevišķi. Ja draudzē baidām kopīgu sadraudzību, tad arī savstarpēji dalāmies talantos un Svētā Gara augļos. Tas mūs savieno ciešā piederībā Dievam, kad nākam arvien tuvāk viņam, pat kļūdami pilnībā vienoti ar viņu.¹⁵

Svētie Raksti mūs iedrošina tuvoties Dievam un kopīgajos dievkalpojumos atbalstīt savstarpēju izaugsmi mīlestībā un labos darbos.

„Tā ka nu mums, brāļi, Jēzus asinīs ir droša pieeja svētnīcai. Tas ir jauns, dzīvs ceļš, ko viņš mums atvēris caur tempļa priekškaru, tas ir, caur savu miesu, un mums ir augstais priesteris pār Dieva namu. Tuvosimies tam ar patiesām sirdīm pašāvēģā ticībā, ar sirdīm, kas šķīstītas no jaunas apziņas, un miesu mazgājuši šķīstā ūdenī. Nelokāmi paturēsim savas cerības apliecinājumu. Jo uzticams ir tas, kas mums to apsolījis! Būsim uzmanīgi cits pret citu, rosināsim uz mīlestību un labiem darbiem. Nepametīsim savas kopīgās sapulces, kā tas pie dažiem parasts, bet pamudināsim cits citu, vēl jo vairāk, redzot tuvojamies to dienu.”¹⁶

Draudzes kopību mēs nevaram definēt tāpat kā citas sabiedrības daļas: ģimenes, ciltis vai sociālās grupas. Draudzē kopības sajūta ir garīga; tā nāk no Dieva un apvieno mūs viņā. Šī saliedētība draudzē ir īpaši redzama, kad tās locekļi apvienojas dievkalpojumam.

Draudzes kā kopienas galvenais aicinājums ir Dieva pielūgsmē, kas, savukārt, izriet no tā, ka mēs piedzīvojam Dieva mīlestību Jēzū Kristū. Tāpēc nav būtiski, kas sēž man blakus dievnamā – kāds ir šī cilvēka stāvoklis sabiedrībā, raksturs, personība, rase, etniskā vai nacionālā piederība, jo mēs visi, kalpodami Dievam, esam vienoti Garā. Bībelē tas izskaidrots šādi: „Ticībā uz Jēzu Kristu jūs visi esat Dieva bērni, jo jūs visi, kas esat uz Kristu kristīti, esat ietērpti Kristū. Tur nav ne jūda, ne grieķa, tur nav ne verga, ne brīvā, tur nav ne vīrieša, ne sievietes – jūs visi esat viens Jēzū Kristū.”¹⁷

Gars mūs gan visus kopā, gan individuāli vada pie evaņģēlija, kaut arī mums katram ir savi talanti, pagātne, domas un intereses. Ja dodam priekšroku vienotībai Garā, tad dažādība draudzē pārvēršas iespējās un vērtībās.

Kristus ķermenis

Tieši tāpat kā roku pirkstiem, kāju pirkstiem, ausīm un degunam ir savas funkcijas un uzdevumi, arī draudze ir līdzīga ķermenim – visi tās locekļi kopīgi darbojas, lai sasniegtu vienu mērķi – pagodinātu Dievu. Dažkārt Bībelē draudze ir nosaukta par „Kristus ķermeni”.

¹⁴ Mateja 18:20.

¹⁵ Sk. B. Wiklander, *The People of God: Foundations of a Biblical Ecclesiology*, referāts nolasīts Transeiropas divīzijas mācītāju sanāksmē Budapeštā 1995. gada augustā.

¹⁶ Ebrejiem 10:19–25.

¹⁷ Galatiešiem 3:26–28.

„Tāpat kā ķermenis ir viens vienīgs, bet tajā ir daudz locekļu un visi daudzie locekļi kopā ir viens ķermenis – tā arī Kristus. Arī mēs esam vienā Garā kristīti, lai visi būtu viens ķermenis – vai jūdi, vai grieķi, vai vergi, vai brīvie, – un ar vienu Garu mēs visi esam dzirdināti.”¹⁸

Apustulis Pāvils turpina domu un saka: „... lai nebūtu ķermenī šķelšanās, bet visi locekļi vienādi rūpētos cits par citu. Ja viens loceklis cieš, visi citi cieš līdzī; ja viens loceklis tiek pagodināts, visi citi priecājas līdzī.”¹⁹

Atceros gadījumu, kad kristieši no daudzām valstīm devās uz starptautisku kongresu. Aviokompānijas neizdarību dēļ vairāki cilvēki sasniedza galamērķi ātrāk nekā viņu bagāža. Nabadzības spiesti, viņi bagāžu nebija apdrošinājuši, kas tādā situācijā kompensētu zaudējumus. Šiem ļaudīm nebija arī pietiekami daudz naudas, lai viņi varētu iegādāties apģērbu un veļu un spētu piedalīties kongresa sēdēs cilvēka cienīgā līmenī. Tad daži ticības biedri ziedoja nepieciešamo naudu, lai ceļotāji varētu nopirkt sev vajadzīgās lietas.

Tāda kopiena ir Jēzus Kristus ķermenis. Šādas lietas ir notikušas draudzē jau no pirmsākumiem: „Visi ticīgie turējās kopā un viss viņiem bija kopīgs. Viņi pārdeva savu mantu un īpašumus un izdalīja visiem, kā kuram vajadzēja.”²⁰ Nav pārsteigums, ka deviņpadsmitajā gadsimtā Anglijā pirmos organizētos sociālās palīdzības mēģinājumus īstenoja kristieši; tieši tāpat viņi bija tie, kas mudināja atcelt verdzību.

Šis Kristus ķermenis simbolizē draudzes vienotību un sadraudzību. Augstu vērtēdami katru locekli, mēs liecinām par Jēzu Kristu un saņemam Svētā Gara spēku. Draudzes kopība kļūst par skolu, kurā mācāmies, kā izturēties pret cilvēkiem. Kristiešiem šādas mācības ir nepieciešamas, jo mūsu misija ir veidot attiecības un saikni ar citiem cilvēkiem, daloties ar viņiem vēstī par Jēzu.

kopība ar misiju

Draudze eksistē tāpēc, lai īstenotu pasaulē Dieva misiju. To sauc par „svēto aicinājumu”.²¹

Bībelē par to runāts vairākkārt. Izlasiet Vēstules efesiešiem 2. nod. 11.–22. pantu. Šajā Rakstu vietā teikts, ka *draudzes pamatmērķis un misija ir vest tās locekļus un visus pārējos cilvēkus tuvāk Dievam. Tas nozīmē dzīvot, kalpot un augt. Draudze nav statisks, pasīvs vai miris organisms, bet gan dzīvs ķermenis, kas spēj papildināt savas rindas.* Mūsu vienotība un savstarpējā sadraudzība ir ļoti tieši atkarīga no tā, cik tuvu esam Dievam: „... lai caur viņu [Kristu] mums, gan vieniem, gan otriem būtu dota pieeja pie Tēva vienā Garā. [...] Viņā arī jūs tiek uzcelti par Dieva mājokli Garā.”²²

Vai jums vēl ir kādi jautājumi? Turpiniet pētījumus un runājiet ar saviem ticības biedriem. Varbūt mēģiniet piedalīties draudzes sanāksmēs un dievkalpojumos vai pat pieņemiet lēmumu tai piederēt. Iespējams, ka jūs piedzīvosiet līdz šim nepazītu garīgu izaugsmi.

- Jūs piedzīvosiet izaugsmi savā garīgajā dzīvē, kas izpaužīsies Svētā Gara augļos, lai citi jūsu dzīvē varētu ieraudzīt Dieva mīlestību un Kristus žēlastību.

¹⁸ 1. Korintiešiem 12:12–13.

¹⁹ 1. Korintiešiem 12:25–26.

²⁰ Apustuļu darbi 2:44–45.

²¹ Mateja 28:18–20; Marka 16:15–18; Lūkas 24:45–49; Jāņa 14.–17. nod.

²² Efesiešiem 2:18, 22.

- Jūs piedzīvosiet izaugsmi vienotībā un kopā ar citiem ticīgajiem savā kopienā kļūsiat par nobriedušiem ļaudīm Kristū.
- Jūs atklāsiat savas garīgās dāvanas un vēlēsieties tās lietot, lai kalpotu Dievam un citiem cilvēkiem.
- Jūs izpratīsiet, kāda ir Dieva misija šajā pasaulē un cilvēku vajadzības; vairosies arī jūsu vēlēšanās dalīties evaņģēlijā ar citiem.

Kāds ir jums un man uzdotais jautājums? Vai mēs tiešām vēlamies tuvoties Dievam un vest sev līdz citus, lai pavadītu laiku kopā ar viņu?

ko teiksi?

Kā tu varētu palīdzēt un kalpot apkārtējiem ļaudīm? Kā tu varētu priecāties un skumt kopā ar citiem viņu vajadzībās?